

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

інформації, що нестиме деструктивний вплив на вже сформовану думку суспільства. Ключову роль в даному напрямі, на наш погляд, має відігравати держава, яка в особі відповідних уповноважених органів повинна здійснювати діяльність щодо запобігання поширенню відомостей, спрямованих на дестабілізацію суспільних настроїв в країні.

Таким чином, коротко розглянувши дане питання, доцільно відзначити, що в сучасній демократичній, соціальній і правовій державі важлива роль приділяється інституту громадянського суспільства, який виступає своєрідним регулятором діяльності політичної влади. Однак громадянське суспільство може виявитися неідеальним інструментом впливу на прийняття політичних рішень, якщо буде піддане досить тривалому впливу на себе. Тому важлива роль покладається на державу, яка має сприяти недопущенню поширенню пропаганди серед населення.

Список використаних джерел

1. Велика Радянська енциклопедія[Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://bse.sci-lib.com/article093385.html>
2. Науменко Т. В. Общественное мнение и массовые коммуникации / Т. В. Науменко // ВМУ.- Серия 12. Политические науки.-2003.-№5. - 56 с.

ПРОПАГАНДА РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Коренева А. Ю., студ. гр. ПР-21,
Назаров М. С., асистент

До початку другої світової війни журналісти та спеціалісти, що займалися пропагандою усіх країн сходилися на думці, що пропаганда буде грати у війні вирішальну роль. Ця думка з'явилася завдяки майже неймовірному успіху пропаганди, що поширювалася під час першої світової війни, а також під впливом величезного технічного прогресу, і в першу чергу через розвиток радіо. Чимале значення мав і досвід ідеологічного керівництва, накопичений за минулий період між двома війнами. До початку другої світової війни угруповання противників були майже такими ж, як і перед першою світовою війною, але тепер супротивники вже знали, що пропаганда є потужною зброєю [1]. Не було майже ніякого сумніву в тому, що в

разі війни весь цей багаторічний досвід буде використаний в повній мірі.

Пропаганда була оборотною стороною силового впливу воюючої держави, що була зайнята одночасно збройним протистоянням на фронті та забезпеченням ефективної роботи тилу. На початку війни населення відчувало зниження рівня життя, загрозу здоров'ю або навіть смерті. Пропагандистська робота була покликана знизити рівень соціального стресу, сприяти підвищенню бойового духу в армії і продуктивності праці в тилу. Як правило, широко використовувалися національних символів, відомих політичних діячів, популярних історичних героїв, що часто були пов'язані із минулими війнами. Сама війна в таких документах зображувалася справедливою, обумовленою необхідністю вирішення важливої національної задачі (наприклад, захист країни від німецько-фашистських загарбників. Зазвичай народ зображувався як єдина нездоланна сила. Важливо відмітити, що у пропагандистських матеріалах перебування на фронті не зв'язувалося з небезпекою. В пропагандистських цілях часто використовувалися воєнні успіхи. Вороги в таких матеріалах зображувалися жалюгідними, слабкими або монстрами [2].

Під час Великої Вітчизняної війни органи спец пропаганди використовували різні форми впливу на ворога, але на першому місці була друкована пропаганда, оскільки інші технічні засоби не були так сильно розвинені як сьогодні. Поруч із друкованою пропагандою важливу роль відіграло усне мовлення [3]. На іншому етапі війни популярності набула радіопропаганда через воєнні радіозасоби. Також серед населення велася пропаганда за допомогою кіно. Також використовувалися для агітації транспаранти, плакати та інші засоби поширення інформації. Велику роботу органи спец пропаганди проводили з воєнними полоненими.

Без сумніву, що після війни пропаганда стала популярним засобом впливу на населення і стала нести на собі велике навантаження. Протягом другої світової війни пропаганда підірвала довіру людей, тому народи стали майже не звертати увагу на пропаганду ззовні. В теперішній час під впливом багаторічної пропаганди в кожного народу вже склалося особливе уявлення про інші народи, а заклик до боротьби проти режиму вже не знаходить суттєвого відклику. Віра у всемогутність пропаганди зникла, тому тепер пропаганда повинна звільнитися від старих традицій.

Список використаних джерел.

1. Особенности ведение пропаганды Германией и СССР в годы Второй мировой войны [Електронний ресурс] / Режим доступу: [http://uchebnikonline.com/politologija/informatsiyna-bezpeka - ostrouhov vv/informatsiyno-psiologichne-protiborstvo-roki-drugoyi-svitovoyi-viyni-1939-1945.htm](http://uchebnikonline.com/politologija/informatsiyna-bezpeka-ostrouhov-vv/informatsiyno-psiologichne-protiborstvo-roki-drugoyi-svitovoyi-viyni-1939-1945.htm)
2. Секреты психологической войны [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://voenobr.ru/literatura/voennaya-psyhologia/236-psyhologicheskaya-voina.html?start=10>
3. Пропаганда как оружие в войне [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://kozaostru.mybb.ru/viewtopic.php?id=879>

РУХ НЕПРИЄДНАННЯ: СТАВЛЕННЯ КРАЇН СВІТУ ТА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО РУХУ ТА ЇХ УЧАСТЬ У НЬОМУ

Похтель М. О., *студ. гр. ПР-23,*
Назаров М. С., *асистент*

Рух неприєднання – відносно нове явище в сучасній світовій політиці, що виникло в результаті розпаду колоніальної системи імперіалізму та появи великої кількості нових суверенних держав.

Цей рух є специфічною формою міжнародно-правового вираження корінних політичних інтересів та визвольних прагнень великої кількості молодих суверенних країн, основний напрям їх зовнішньополітичного курсу [1].

Після злому біполярної системи базисний концепт руху – неприєднання до військових альянсів втратив вихідний зміст, а тому сама назва руху стала беззмістовною. Це викликало зміни у стратегічних цілях руху. Тепер головне – це визначення переговорних позицій країн, що розвиваються, у міжнародних фінансових організаціях та забезпечення стійкого розвитку з метою подолати відсталість країн, що розвиваються, та викорінення бідності [2].

В межах руху обговорюється питання щодо його подальшої інституалізації, перетворення у структуровану міжнародну організацію по типу ООН. На сьогодні діє Координаційне бюро в Нью-Йорці, відбувається узгодження позицій держав та членів руху неприєднання, що входять до Ради безпеки ООН, функціонує дипломатичний механізм «трійки» міністрів закордонних справ, працюють регіональні групи. У Нью-Йорці, Женеві, Відні, Парижі,